

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 27. dubna 2022
Čj. ČTÚ-19 602/2022-610

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) jako příslušný správní orgán podle § 108 odst. 1 písm. d) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), na základě § 39 odst. 1 Zákona oznamuje svůj

záměr neuložit podle § 38 odst. 2 písm. b) Zákona v rámci univerzální služby povinnost

poskytovat službu přístupu k hlasové komunikační službě v pevném místě, včetně připojení potřebného pro využívání služby (dále jen „služba přístupu k hlasové komunikační službě“).

Odůvodnění

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) dne 15. prosince 2021 zveřejnil na své elektronické úřední desce [sdělení](#) o zahájení přezkumu dílčí služby přístupu k hlasové komunikační službě v pevném místě, včetně připojení potřebného pro využívání služby, a to v návaznosti na zveřejnění zákona č. 374/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve Sbírce zákonů.

Zákon č. 374/2021 Sb. v čl. II bodu 10 přechodných ustanovení obsahuje povinnost Úřadu do 6 měsíců ode dne nabytí jeho účinnosti (tedy do 1. července 2022) provést přezkum, zda trvají důvody, na jejichž základě nebyla uložena povinnost poskytovat v rámci univerzální služby službu podle § 38 odst. 2 písm. b) Zákona. Pro úplnost je přitom nutné uvést, že dílčí služba přístupu k hlasové komunikační službě v pevném místě, včetně připojení potřebného pro využívání služby je pojmově totožnou službou, která dříve byla označena jako veřejně dostupná telefonní služba.

Povinnost poskytování dílčí služby přístupu k hlasové komunikační službě v pevném místě, včetně připojení potřebného pro využívání služby není v současné době uložena, neboť v rámci pravidelného každoročního monitoringu neuložených dílčích služeb v rámci univerzální služby Úřad konstatoval, že služba odpovídající požadavkům na poskytování předmětné dílčí služby je dostatečně zajištěna na komerčním základě, a to v odpovídající kvalitě a za dostupné ceny.

Za účelem získání informací a podkladů pro provedení vyhodnocení, zda trvají důvody, na jejichž základě nebyla uložena povinnost poskytovat v rámci univerzální služby dílčí službu přístupu k hlasové komunikační službě v pevném místě, včetně připojení potřebného pro využívání služby, oslovil Úřad s konkrétními dotazy vybrané (největší) poskytovatele předmětné služby, Hospodářskou komoru ČR a vybrané profesní asociace, spotřebitelské organizace, Svaz měst a obcí ČR, Sdružení místních samospráv ČR, z.s., Asociaci krajů ČR a Veřejného ochránce práv.

Úřad rovněž posoudil údaje o cenách a cenové dostupnosti předmětné dílčí služby a dále vyhodnotil stížnosti a podněty, které obdržel v souvislosti s jejím poskytováním.

Svou odpověď s požadovanými informacemi dodaly následující subjekty: O2 Czech Republic a.s., Vodafone Czech Republic a.s., Nej.cz s.r.o., miniTel s.r.o., Nordic Telecom s.r.o., Quantcom, a.s., ISP Alliance a.s., dTest, o.p.s., Svaz měst a obcí ČR a Asociace krajů ČR a Veřejný ochránce práv.

Z provedeného přezkumu vyplynulo, že i nadále trvají důvody, na jejichž základě nebyla povinnost poskytovat dílčí službu přístupu k hlasové komunikační službě, včetně připojení potřebného pro využívání služby uložena. Dle informací zjištěných Úřadem došlo v poskytování předmětné dílčí služby u většiny sledovaných poskytovatelů od posledního monitoringu neuložených dílčích služeb v rámci univerzální služby ke zlepšení dostupnosti služby.

Obecně je nutné uvést, že univerzální služba představuje určitou „záchrannou síť“, která má zajišťovat, aby přinejmenším určité minimální služby byly dostupné všem koncovým uživatelům za dostupnou cenu, pokud absence takové dostupnosti znamená riziko sociálního vyloučení a neumožňuje občanům plné sociální a ekonomické zapojení do společnosti. Při přezkumu předmětné dílčí služby a tvorbě závěrů a zejména pak při případném ukládání povinnosti je nutné respektovat zásadu přiměřenosti regulace.

S využitím přiměřenosti počítá i poslední známá verze vyhlášky připravované k provedení § 40 odst. 7 Zákona, kterou se stanoví charakteristiky přiměřených požadavků na přístup k internetu a na přístup k hlasové komunikační službě a parametry kvality v rámci univerzální služby, když stanoví, co není přiměřeným požadavkem na připojení k hlasové komunikační službě. Připojením se přitom rozumí zřízení a provozování koncového bodu sítě. Nepřiměřeným požadavkem je pak (zjednodušeně řečeno) požadavek spotřebitele, v jehož místě bydliště je již připojení zřízeno, v daném místě je dostupný signál alespoň jedné veřejné mobilní komunikační sítě nebo požadavek na připojení směřuje k místu, které je v katastru nemovitostí označené jako ostatní plochy, zemědělské pozemky, lesní pozemky nebo vodní plochy, nebo kde by připojení vyžadovalo náklady značně převyšující obvyklou výši. Náklady značně převyšující obvyklou výši se rozumí náklady poskytovatele univerzální služby na zřízení připojení převyšující o více než 50 % jeho průměrné jednotkové náklady na zřízení připojení.

S ohledem na výše uvedené je nutné konstatovat, že univerzální služba nemá a nemůže sloužit k uspokojení individuálních požadavků všech spotřebitelů. Je nutné uvést, že stejně jako pro všechny ukládané povinnosti, tak i pro povinnosti v rámci univerzální služby platí, že Úřad musí postupovat v souladu se zásadou přiměřenosti, kdy regulace musí být přiměřená, aby bylo dosaženo cílů obecného zájmu.

Přiměřeností uložení povinností v rámci univerzální služby se zabýval i Veřejný ochránce práv, který se ve svém vyjádření vyslovil v tom smyslu, že pokrytí 100 % ať již území nebo spotřebitelů by bylo ideálním stavem, kterého ale nelze reálně dosáhnout.

Je také nutné uvést, že předmětná dílčí služba je úzce spjata s dílčí službou přiměřeného přístupu k internetu v pevném místě, včetně připojení potřebného pro využívání služby podle § 38 odst. 2 písm. a) Zákona. Jak při poskytování hlasové komunikační služby, tak služby přístupu k internetu je ve většině případů využívána shodná infrastruktura.

Co se týče cenové dostupnosti, lze konstatovat, že ceny tarifů určených pro volání z pevných linek jsou velmi stabilní a v posledních pěti letech nedošlo k žádným výrazným výkyvům, cena zůstává v drtivě většině tarifů stejná. Tyto údaje byly navíc podrobeny srovnání s růstem průměrné mzdy, která v období let 2017–2021 vzrostla o cca 28 %, tj. více než kolik činila výše inflace za srovnatelné období (cca 13 %). S ohledem na tyto skutečnosti lze konstatovat, že jak služba přístupu k hlasové komunikační službě, tak služba připojení

potřebného pro využívání služby přístupu k hlasové komunikační službě v pevném místě je cenově dostupná.

Dle vyjádření subjektů, které odpověděly na dotazy Úřadu, není třeba předmětnou dílčí službu jako povinnost v rámci univerzální služby ukládat. Navíc se shodují na názoru, že za substitut přístupu k hlasové komunikační službě v pevném místě je možné považovat mobilní přístup k hlasové komunikační službě. Tento názor zastává i Úřad vzhledem ke skutečnosti, že dlouhodobě dochází k vysoké penetraci mobilních služeb a zároveň ke kontinuálnímu poklesu využívání hlasových komunikačních služeb v pevném místě, a to zejména v domácnostech.

Již při přezkumu obdobné služby v roce 2006 byla důvodem pro neuložení povinnosti v rámci univerzální služby dosažená úroveň využívání veřejně dostupné telefonní služby a dosažená úroveň pokrytí 98 % území České republiky a 99 % populace České republiky mobilním signálem. V současné době je pokrytí signálem sítí mobilních operátorů vyšší než 99 % obyvatel. Lze tedy konstatovat, že nedošlo ke zhoršení situace na trhu a dostupnost služby pro spotřebitele zůstává zachovaná.

Žádný z oslovených subjektů, a to ani Svaz měst a obcí ani Asociace krajů, neeviduje výraznější problémy s dostupností přezkoumávaných služeb.

Jak z vyjádření oslovených subjektů, tak z informací, které má Úřad k dispozici ze své činnosti, vyplývá, že ohledně problematiky předmětné dílčí služby nejsou téměř žádné podněty a je jen zanedbatelný počet stížností. I z této skutečnosti Úřad usuzuje, že poskytování předmětné dílčí služby v aktuálním stavu lze považovat za vyhovující a dostačující.

Lze tedy konstatovat, že služba přístupu k hlasové komunikační službě v pevném místě, včetně připojení potřebného pro využívání služby je dostatečně zajištěna na komerčním základě, a to v odpovídající kvalitě a za dostupné ceny.

Z výše uvedených důvodů došel Úřad k závěru, že povinnost poskytovat v rámci univerzální služby dílčí službu přístupu k hlasové komunikační službě v pevném místě, včetně připojení potřebného pro využívání služby není nutné ukládat.

Závěr:

Úřad na základě zjištěných poznatků a uvedených skutečností dospěl k názoru, že i nadále trvají důvody, na jejichž základě nebyla v rámci univerzální služby uložena povinnost podle § 38 odst. 2 písm. b) Zákona. Úřad se proto rozhodl neuložit v rámci univerzální služby povinnost poskytovat dílčí službu přístupu k hlasové komunikační službě v pevném místě, včetně připojení potřebného pro využívání služby.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

Mgr. Ing. Hana Továrková v.r.
předsedkyně Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Za správnost: Jana Vlasáková